

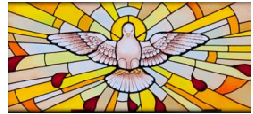
Antoni

tygodnik parafialny

III Niedziela Adwentu, 11 grudnia 2011 r.

I czytanie Iz 61,1-2a.10-11; II czytanie 1 Tes 5,16-24; Ewangelia J 1,6-8.19-28.

MODLITWA DO DUCHA ŚWIĘTEGO

Duchu Święty, proszę Cię

o dar mądrości do lepszego poznawania Ciebie
i Twoich doskonałości Bożych,
o dar rozumu do lepszego zrozumienia
ducha tajemnic wiary świętej,
o dar umiejętności,
abym w życiu kierował się zasadami tejże wiary,
o dar rady, abym we wszystkim u Ciebie szukał rady
i u Ciebie ją zawsze znajdował,
o dar męstwa, aby żadna bojaźń ani względy ziemskie
nie mogły mnie od Ciebie oderwać,
o dar pobożności, abym zawsze służył Twojemu Majestatowi
z synowską miłością, o dar bojaźni Bożej, aby żadna bojaźń
ani względy ziemskie nie mogły mnie od Ciebie oderwać.

Modlitwy tej nauczył Jana Pawła II jego ojciec Karol Wojtyła,
kiedy pewnego dnia zauważył, że syn niezbyt gorliwie wypełnia obowiązki ministranta.

ADWENT Z MERTONEM

Świętość nie polega jedynie na wypełnianiu woli Boga, ale na tym, by rzeczywiście chcieć i pragnąć tego, czego On chce. Bo świętość polega na zjednoczeniu z Bogiem, a nie wszyscy czyniący Jego wolę są z nią naprawdę zjednoczeni. Wszak nawet ci, którzy grzeszą, przyczyniają się przez skutki swoich grzechów do jej wypełnienia. Ale ponieważ grzeszą, więc chcą formalnie tego, czego Bóg nie chce. Człowiek może także grzeszyć przez to, że nie chce tego, czego Bóg od niego

żąda. W obu wypadkach może wypełniać Jego wolę – sam chcąc czegoś zupełnie innego. Niekoniecznie trzeba więc znać wolę Boga, żeby ją wypełniać. Człowiek może żyć jak zwierzę lub drzewo i spełniać ją przez całe życie, nigdy sobie z tego nie zdając sprawy. Ale jeżeli mamy chcieć tego,

czego On chce, musimy zacząć poznawać Jego wolę, a przynajmniej pragnąć jej poznania. Jeżeli Stwórca dał mi rozum, to chce, abym pojął chociaż cośkolwiek z Jego zamiarów wobec mojej osoby i mógł przez to wejść w Jego plany łącząc się z Nim dobrowolnym i rozumnym współdziałaniem. Nie wolno mi więc zamknąć oczu i tylko chcieć, „cokolwiek Bóg chce”, nie przyglądając się w ogóle Jego działaniu. Prawda, że nie zawsze wiemy co jest wolą Bożą wobec nas. Może nawet

wiemy rzadziej niż przypuszczamy. Nie znaczy to jednak, żebyśmy nie starali się jej poznać. Bóg chce, żebyśmy Mu byli posłuszni we wszystkim, co nam nakazuje, żebyśmy nie robili nic z tego, czego nam zabrania, żebyśmy chcieli wszystkiego, czego nam każe pragnąć, a odrzucili wszystko, co każe nam odrzucić. Potem już powinniśmy rozwiązywać wszystkie inne problemy konfrontując je ze znanymi nam już Jego przykazaniami, a w razie niepewności działać w świetle tego, co niewątpliwie jest Jego wolą.

T. Merton „Nikt nie jest samotną wyspą”

Wiara szuka zrozumienia

Na czym opiera się wiedza teologiczna, gdzie ma swoje źródła?

Wiedza teologiczna (gr. *Theos* - Bóg; *logos* - słowo) jest dziedziną nauki. Jej przedmiotem jest treść Objawienia przez które Bóg zwraca się do człowieka i udziela się człowiekowi oraz wiara, którą człowiek Bogu odpowiada. (Objawienia Bożego nie należy mylić z tzw. objawieniami prywatnymi, te powinny nazywać się "zjawieniami" np. Jezusa, Matki Bożej, czy innych osób świętych). Teologia ogólna zajmuje się odnajdywaniem sensu życia człowieka w relacji z Bogiem.

Przyjmuje się trzy główne źródła wiedzy o Objawieniu: **Pismo Święte, Tradycja i Urząd Nauczycielski Kościoła** (Magisterium).

Pismo Święte zawarte w tzw. kanonie (zbiorze zatwierdzonym przez Kościół) zostało spisane przez ludzi pod natchnieniem Ducha Świętego (por. 2Tm 3,16-17). Można więc powiedzieć, że ma dwóch autorów. Oczywiście czym innym jest zapis

słowa Bożego, a czym/Kim innym Słowo Boże (podobnie jak święty wizerunek Jezusa, a Osoba Jezusa). Czczymy Chrystusa, przez którego Ojciec w pełni i całkowicie objawił się światu w mocy Ducha Świętego, a którego zapowiedzi, życie i nauczanie zostały spisane w ramach podanych ksiąg.

Tradycja (łac. *traditio* - przekaz) to żywy przekaz Bożego Objawienia, który istniał wewnątrz wspólnoty wierzących (por. Łk 1,1-2). Różni się od Pisma Świętego, ale jest z nim ściśle powiązany. Nie wszystkie wydarzenia z historii zbawienia zostały zawarte w Piśmie Świętym (por. J 20,30). Wiele z nich funkcjonuje w ludzie Bożym na zasadzie przekazu ustnego i pisanego, który jest podstawą do właściwej interpretacji słowa Bożego (por. 2Tes 2,15).

Magisterium Kościoła to biskupi, na czele z papieżem, którzy nauczają autorytatywnie w imieniu Chrystusa

(por. Mt 16,18-19; 28,19; Lk 10,16; 22,31-32). Ich zadaniem jest pobożne słuchanie, święte strzeżenie i wierne wykładanie Bożego Objawienia (por. 1Tm 6,20). Dzieje się to przy pomocy Ducha Świętego. Magisterium, w pewnych okolicznościach, zajmuje nieomylnie tzn. pewne zdanie w tematach wiary i obyczajów, podawanych do wierzenia.

Na Państwa pytania odpowiada Ks. Krystian: k.wilku@wp.pl

Kościół naszym domem

"Gdzie dwaj lub trzej gromadzą się w imię Moje, tam Ja Jestem pośród nich" - mówi Chrystus. Przypominamy sobie te słowa najczęściej w kontekście Mszy świętej i często tylko poprzez godzinną Eucharystię raz w tygodniu uczestniczymy w życiu naszej parafii. Nie angażując się w życie parafii tracimy coś bardzo cennego. Tracimy możliwość kontaktu z osobami, które myślą podobnie jak my. Dla których Chrystus nie jest tylko figurką w Bożonarodzeniowej szopce. Jeśli będziemy próbować samotnie podążać do domu Ojca nie docenimy daru jakim jest druga osoba - nasz bliźni w którym ukryty jest Chrystus.

Jan Paweł II powtarzał za świętym Pawłem: "Jedni drugich brzemiona noście". Ale jak mamy zaufać komuś kogo nie znamy? Jak znaleźć kogoś komu nasza pomoc, nasze umiejętności mogą być przydatne; komu moglibyśmy służyć naśladowując Chrystusa? Gdzie szukać tych ludzi, którzy podobnie jak my nie wstydzą się Boga? Tutaj z pomocą przychodzi nam parafia. A konkretnie wspólnoty działające na terenie

Inne źródła poznania Bożego Objawienia dzielimy na natchnione (dogmaty, liturgie, zmysł wiary ludu Bożego, nauczanie Ojców Kościoła, pisarzy kościelnych, papieży, historia Kościoła, sztuka sakralna) i nie natchnione (nauczanie teologów, filozofia, nauki, znaki czasu, człowiek, wiara, doświadczenie wspólnoty).

parafii pod przewodnictwem księży moderatorów i osób świeckich. Parafia ma racje bytu tylko wówczas gdy ukazuje światu żywy Kościół, a tak stanie się wtedy gdy przekształci się ona we wspólnotę. To zaś będzie możliwe tylko przez tworzenie w niej małych wspólnot i za ich pośrednictwem. Jak pod tym względem prezentuje się nasza parafia? Otóż, nie wiem czy uwierzycie, ale często słyszę, że: "u Antoniego w Redzie to macie wzorcową parafię". Polecamy zatem w naszej modlitwie Bożej Opatrzności kapłanów, których przysyła do nas Chrystus, ale pamiętajmy że parafia to także ludzie świeccy. Na każdym kroku możemy spotkać osoby oddane służbie Chrystusowi poprzez zaangażowanie się w życie różnych wspólnot. Począwszy od scholki dziecięcej, a skończywszy na chórze Świętego Jana. Tym właśnie ludziom oraz wspólnotom działającym na terenie naszej parafii chcielibyśmy oddać głos na łamach naszego Tygodnika. Nie po to jednak aby kogoś

chwalić czy stawiać na piedestale; ale po to by ci z nas, którzy szukają swego miejsca w życiu parafii mieli szansę się w nie włączyć.

Wspólnota to drugi człowiek z którym można porozmawiać na każdy temat wzajemnie się ubogacając, to przyjaźń która przetrwa do końca. To wzajemna pomoc na drodze ku wiecznej chwale, ku zbawieniu. Bo co istotne, to Chrystus winien być celem każdej wspólnoty.

Znalazłem rysunek, na którym kapłan

dziarsko podąża na odległy szczyt górski krocząc wąską i stromą ścieżką. Za sobą ciągnie na łańcuszku trzy zwierzątka: małpkę, żabkę i przerażonego potężnego słonia. Rysunek jest podpisany jednym z aforyzmów św. Ignacego Loyoli: "Jest czymś wielce niebezpiecznym chcieć wszystkich prowadzić tą samą drogą do doskonałości". Jak wiele jest wspólnot, tak wiele jest dróg do Chrystusa. Módlmy się, aby Duch Święty wskazał każdemu drogę na której najlepiej wykorzysta własne talenty. J. Szwoch

KALENDARIUM PARAFIALNE

1. Od poniedziałku do soboty zapraszamy na Mszę świętą **RORATNIA** o 6.30.
2. Próba **chóru Świętego Jana** we wtorek i piątek o 17.45.
3. Zbiórka dla **ministrantów** we wtorek o 19.15.
4. **Nowenna do Matki Bożej** Nieust. Pomocy w środę po roratach i o 18.00.
5. **Adoracja Najświętszego Sakramentu** w czwartek o 20.00.
6. Próba **scholki dziecięcej** w piątek o 16.30.
7. Spotkanie Wspólnoty "**Siloe**" w piątek o 19.15.
8. **Aspiranci** spotykają się w sobotę o 10.00, a **grupa dziecięca** o 11.00.
9. Uroczyste **LUCENARIUM** w sobotę o 18.00.
10. Kolektorzy upoważnieni przez księdza Proboszcza roznosić będą w najbliższym czasie **kalendarze parafialne** w cenie 8 zł. Jest to cegielka na budowę naszego kościoła. Zachęcamy do ich kupna.
11. Zwracamy się z prośbą o **przynoszenie artykułów spożywczych**, które przed świętami rozdamy potrzebującym rodzinom z naszej parafii. Jednocześnie informujemy, że w czwartek (w ramach programu PAED) rozdaliśmy 400 kg żywności (płatki, kawę, makaron, ser i kaszę) naszym podopiecznym. Osoby potrzebujące, które chciałyby otrzymać paczki żywnościowe na święta proszone są o zgłaszanie się do biura parafialnego po kupon ("**Chlebek Świętego Antoniego**") upoważniający do odbioru świątecznych darów.

Parafia Świętego Antoniego, ul. Fenikowskiego 4, 84-240 Reda; Tel. 058-678-50-04
Msze św. w niedziele: 7.30; 9.00; 10.30; 12.00; 18.00; w tygodniu: 7.00; 18.30
Biuro parafialne: wtorek i czwartek od 16.00 do 17.30; sobota od 9.00 do 10.00
WWW.antoni-reda.pl